

[Aage Fogh.]

besøg af en række fuldt agtværdige mænd, der har lagt navn til en række klager af en sådan karakter, at jeg vil sige, at hvis der skulle være tale om, at udvalgets arbejde skulle fortsættes, ville det være nødvendigt med en redegørelse til bunds. Kan udvalgets arbejde nu ophøre, er det passé, og så har jeg ingen andre ønsker at fremføre, men ellers tror jeg, det ville være nødvendigt. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Marinus Sørensen, at med hensyn til de klager, der er fremsat skriftligt med navns underskrift, ligger det reelt sådan, at man ikke kan påtage sig at tage ansvaret for alt, som om de ingenting betyder.

Det lyder meget morsomt, når den højtærede landbrugsminister taler om seerne og hvem der har de største evner i så henseende, og at vi er så fremsynede, at vi lige netop kan se, at den 15. november kan eksportudvalgenes eneret ophæves. Højtærede minister, det er ikke sådan det ligger. Det, man kan se, er, at man kan begynde at ophæve den nu, og at man skal være færdig inden 15. november; det er ikke den dag, det begynder, det er den dag, det slutter. Så kunne det måske forme sig sådan, at der sker ting, som ingen ved noget om i dag, og som vil nødvendiggøre — det tør ingen benægte —, at når rigsdagen kommer ind til efteråret, må man tage sagen op til behandling igen. Men så er det landbrugsministeren, der skal spille ud. Som det står i betænkningen, og som jeg også forstår af landbrugsministerens udtalelser, er forholdet noget anderledes, og det er netop derfor jeg mener, vi må kræve sat ind i selve lovens tekst, så der ikke er noget at tage fejl af, at den 15. november bortfalder ordningen, og hvis man skal fortsætte dermed, må ministeren fremsætte nyt lovforslag derom.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg vil gerne sige til de to ærede medlemmer hr. Peder Jakobsen og hr. Aage Fogh, at for mig har det altid stået sådan, at det arbejde, der er pålagt eksportudvalgene gennem årene, er pålagt dem for derigennem at gavne dansk landbrug og det danske samfund, at det udelukkende har været et rent sagligt arbejde og ikke andet og aldrig nogensinde har været bestemt af en bestemt dato i almanakken. Intet menneske, heller ikke de to ærede medlemmer, kan i dag se, hvorvidt man den 15. november eller den 1. oktober kan ophæve den monopolstilling, eksportudvalgene hidtil har haft. Ingen kan se det i dag, og derfor kan jeg ikke forstå,

at man ikke har den tillid til rigsdagen til efteråret at lade den afgøre, hvordan stillingen til sin tid skal være. Det er efter min mening en enestående stilling, man indtager, og jeg vil i hvert fald fortsætte med at tage udelukkende saglige hensyn i dette spørgsmål og ikke tage hensyn til almanakken.

Formanden: Det ærede medlem hr. Peder Jakobsen har ordet for en kort bemærkning.

Peder Jakobsen: Den højtærede landbrugsminister kan ikke forstå, at vi sætter denne dato. For mig at se blev den sætning, som vi har været imod, indført i § 1 den 18. december 1939 med den motivering af den nuværende højtærede landbrugsminister, at det skete på grund af krigen. Nu har vi krigen næsten fire år bag os, og derfor mener vi fra konservativ side, at nu kan vi godt undvære denne sætning.

Formanden: Det ærede medlem hr. Jørgen Gram har ordet for en kort bemærkning.

Jørgen Gram: Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Aage Fogh det samme, som jeg sagde i går, at når loven bortfalder fra 15. november, bortfalder selvfølgelig også alle udvalgenes beføjelser, for så eksisterer eksportudvalgene ikke mere. Så kan rigsdagen til den tid tales ved om, hvordan verden står.

Formanden: Det ærede medlem hr. Aage Fogh har ordet for en kort bemærkning.

Aage Fogh: Det kunne selvfølgelig aldrig falde mig ind at give udtryk for eller bare tænke, at den højtærede landbrugsminister ikke skulle have ledet udvalgene efter saglige hensyn. Bevares vel! Vi bedømmer bare sagen lidt forskelligt. Jeg har den opfattelse, at landbrugets vel kræver, at vi fremtidig lægger det hele sådan til rette, at de flest mulige kan blive optaget af arbejde med at afsætte vore varer på den bedst mulige måde, at man ikke lader det foregå gennem disse ministerielle udvalg, men at man må have andelsorganisationerne, erhvervets folk, til at arbejde med i så henseende.

Jeg vil i samme forbindelse gerne sige, at jeg ikke er tilbøjelig til at tro, at de udvalg, der sidder nu, og som har siddet gennem 15 år — de fornyes overhovedet kun ved dødsfald —, har de rette folk til at finde nye markeder i den trange tid, vi